

॥ १८ ॥ स्वस्व निधने रामेण कृते सति जनस्थानवधं जनस्थानवर्तित्वकपरिकरक्षोवधं प्रतिलक्ष्य कृतवैरादित्यन्ययः ॥ व्याहरंति अस्मद्वामोहनाथे मतस्त्वां त्यक्तुं नोत्स
हे ॥ १९ ॥ हिंसेव साधुजनपादैव विहारोयेषां ते ॥ तथा इदं पूर्वान्वयि अतस्त्वं रामस्य क्लेशं न चिंतयितुमर्हसि ॥ २० ॥ अनार्यकरुणारंभ अनार्यया कुत्सितया क
रुणया रामव्यसनेपि मद्विषयया आरंभोमद्रक्षणारंभोयस्य तत्संबोधनं ॥ २१ ॥ तेन रामव्यसनं प्रियत्वेन ॥ अत्र रामव्यसनं रामस्य प्रतिज्ञातार्थस्य सर्वसरक्षोवधरूपस्य

रामेण त्वं वरारोहेन त्वां त्यक्तुमिहोत्सहे ॥ कृतवैराश्च कल्याणिवयमेतैर्निशाचरैः ॥ १८ ॥ खरस्य निधने देवि जनस्थानवधं प्रति ॥ राक्षसा वि
विधावाचो व्याहरंति महावने ॥ १९ ॥ हिंसा विहारो वै देहि न चिंतयितुमर्हसि ॥ लक्ष्मणेनैव मुक्ता तु क्रुद्धा संरक्तलोचना ॥ २० ॥ अब्रवीत्पुरु
षं वाक्यं लक्ष्मणं सत्यवादिनं ॥ अनार्यकरुणारंभं नृशंसकुलपांसन ॥ २१ ॥ अहंतवप्रियं मन्ये रामस्य व्यसनं महत् ॥ रामस्य व्यसनं दृष्ट्वा
तेनैतानि प्रभाषसे ॥ २२ ॥ नैव चित्रं सपत्नेषु पापं लक्ष्मणयद्भवेत् ॥ त्वद्विधेषु नृशंसेषु नित्यं प्रच्छन्नचारिषु ॥ २३ ॥ सुदुष्टस्त्वं वने राममे
कमेको नु गच्छसि ॥ मम हेतोः प्रतिच्छन्नः प्रयुक्तो भस्तेन वा ॥ २४ ॥ तन्न सिध्यति सौमित्रे तवापि भतस्य वा ॥ कथमिदीवरश्यामं रामं प
द्मनिभेक्षणं ॥ २५ ॥ उपसंश्रित्य भर्तारं कामयेयं पृथक् जनं ॥ समक्षं तव सौमित्रे प्राणांस्त्यक्ष्याम्य संशयं ॥ २६ ॥ रामं विना क्षणमपि नैव
जीवामि भूतले ॥ इत्युक्तः परुषं वाक्यं सीतयारो महर्षणं ॥ २७ ॥ अब्रवीत् लक्ष्मणः सीतां प्रांजलिः सजितेन्द्रियः ॥ उत्तरं नोत्सहे वक्तुं देवतं भव
ती मम ॥ २८ ॥ वाक्यमप्रतिरूपं तु न चित्रं स्त्रीषु मेथिलि ॥ स्वभावस्त्वेव नारीणामेषु लोकेषु दृश्यते ॥ २९ ॥

हानिस्तद्वियत्वेनेति गुढं तात्पर्यं ॥ अतएषा
मद्विषया करुणा अनार्या कुत्सिता प्रधानकार्यविरोधित्वादिति बोध्यं ॥ २२ ॥ अथ पुनर्नटवदाह ॥ नैवेत्यादि ॥ सपत्नेषु ज्ञातित्वात् ॥ २३ ॥ सुदुष्टः सुतरां दुष्टहृदयः ॥
॥ २४ ॥ तन्न सिध्यति मत्परिग्रहरूपं ॥ २५ ॥ उपसंश्रुत्य उपभुज्य ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ अप्रतिरूपमत्यंतानुचितं ॥ २९ ॥